

Tiende Møde.

Onsdagen den 16de October Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Efter Dagsordenen gaae vi til Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1862 til 31te Martz 1863.

Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds har Ordet.

C. B. Nimestad: Den første Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre i denne Sag, er en Hensiktsstilling til den høitærede Formand. Finantslovsforslaget fremkommer jo nemlig nu med saa godt som alle Bilagene trykte, og det bliver derved et temmelig bethdeligt Arbeide at gennemlæse det inden første Behandling, hvorfor jeg har tænkt mig, at naar man lod længere Tid hengaae, inden første Behandling begyndte, vil denne Tid let blive indbunden igjen ved den kortere Tid, der vilde medgaae til Udvalgets Betænkning og til Forhandlingerne her i Thinget. Dette er naturligviis Noget, som jeg kun henstiller til den høitærede Formand; finder han det rigtigt, kan der jo blive taget Notice deraf; finder han det ikke vigtigt, vil det jo falde bort.

Der er her talt om, hvorvidt vor finantsielle Stilling var betænkelig eller ikke. Der som der kun var Spørgsmaal om vor særlige finantsielle Stilling, vilde jeg for min Person ikke see nogen Grund til Frygt for Fremtiden, thi det er vel saa, at vi iaar have maattet optage 2,200,000 Rb. til Jernbanen, men det maa jo bemærkes, at vi derfor faae et Activ, som har Værdi, om det end ikke forrenter sig strax, og som indirecte forøger Landets Formue og derved Borgernes Skatteevne. Jeg vilde altsaa ikke deri see nogen Grund til Frygt, men naar vi see paa vor finantsielle Status, kunne vi ikke lade være at tænke paa det Tilskud, som vi kunne vente at komme til at give til Fællesmonarchiets Finantser, og nu er det jo saa, at der, saavidt jeg veed, i Landet kun er een Mening om, at vi i en be-

stemt Retning, ville komme til at gjøre store Anstrengelser, som ville kræve bethdelige Penge midler, og uden hvilke vi ikke kunne hæbde Danmarks Ret eller være sikke paa ikke at komme til at lide stor Skade. Jeg skal naturligviis ikke gaae dybere ind herpaa, men Følgen deraf vil blive, at der i Tiden vil kræves et bethdeligt Tilskud fra Kongeriget. Der som vi nu havde en stor Reservecfond, saa kunde man jo sige, at det kunde tages heraf, men det have vi ikke. Reservecfonden vil i Løbet af et Par Aar medgaae til Jernbanerne, og man maa altsaa nødvendigviis komme til Skat eller Laan. Hvad nu for det Første Skat angaaer, maa man jo for at vurdere, hvorvidt man i den Henseende kan gaae, betragte, hvor store i Virkeligheden Udgifterne ere for Undersaatterne i Kongeriget. De ere for det Første $\frac{1}{5}$, eller 62 pCt. af de fælles Udgifter, og dertil kommer til vore særlige Fornødenheder, hvad der er opført i det foreliggende Forslags § 6, hvor de ere anslaaede til omtrent 6 Millioner. Smidlertid er dette ikke Alt, hvad Borgerne udrede til Statens Styrrelse, men de udrede jo dernæst omtrent $\frac{1}{2}$ Million til de juridiske Embedsmænd paa Landet og i Kjøbstæderne, og endelig have vi i disse Dage fra den høitærede Cultusminister faaet omdeelt en Fortegnelse over, hvilke Indtægter de geistlige Embedsmænd have, hvoraf man seer, at Staten udgiver 2,400,000 Rb. til Geistligheden udenfor Kjøbenhavn foruden den Værdi, som Præstegaardene have; betragte vi dem blot som Boliger, og anslaae vi dem i det Hele til 200,000 Rb. om Aaret, vil den hele Udgift blive den bethdelige Sum 2,600,000 Rb. Først naar vi lægge alt dette sammen, have vi det Bidrag, som Kongerigets Beboere svare til Staten, og det vil da sees, at det bliver en Sum af omtrent 13 Rb. paa hver Mand, hvilket ogsaa er Noget, som Landets Formue vel kan taale, men som i alt Fald er temmelig bethdeligt, hvorfor det forekommer mig, at vi netop her have en stærk Anledning til at være særdeles forsigtige ligeoverfor fremtidige Udgifter, der ikke ere absolut nødvendige, saaledes som f. Ex. den store Udgift, der vil komme til Landets Forsvarsvæsen, efter min Mening vil blive.